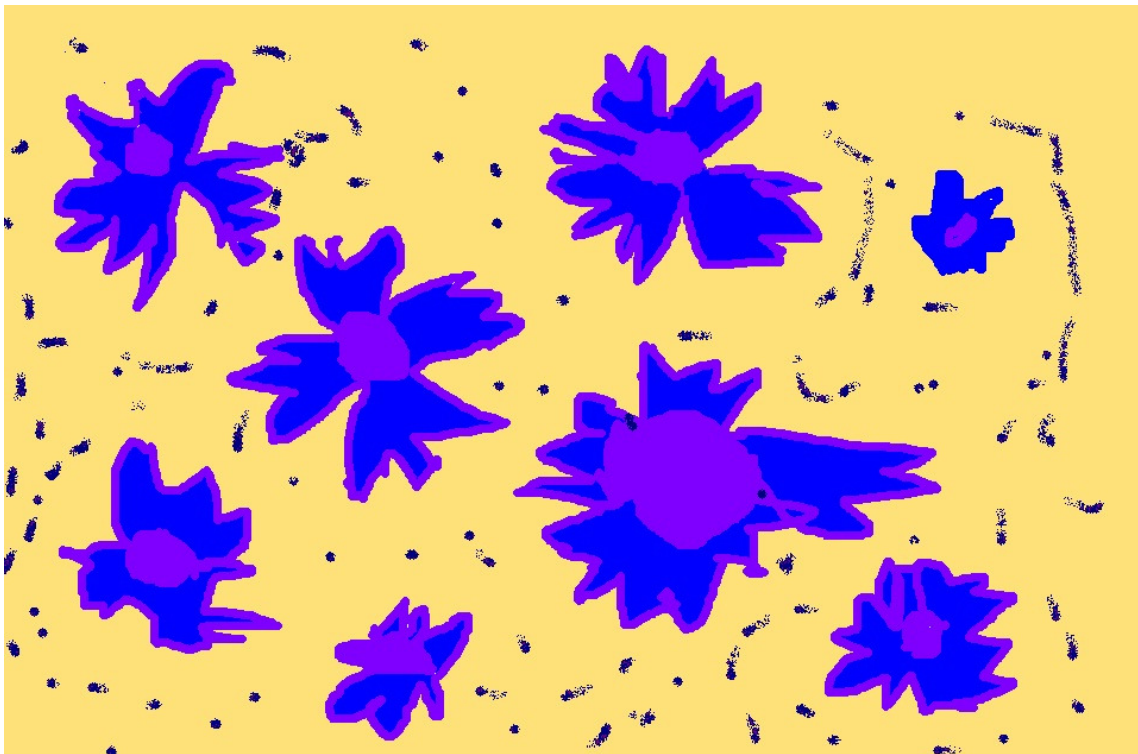

Nevädza

Autor: Ferko

Číslo : 4

Ročník: VIII.

Školský rok : 2009/2010

Redakčná rada: PaedDr. Katarína Marčeková
Mgr. Jana Wladárová
Viera Mičová
Miroslav Plevka
František Šimončíč
Kristína Banyaková

Príspevky autorov neprešli jazykovou úpravou!

Na úvod aj na záver!

Konečne sme sa dočkali ...

- slniečka, ktoré nie a nie svietiť
- odchodu dažďa, ktorý nie a nie prestať
- ale hlavne míľovými krokmi sa blížiaceho leta, konca školského roka a hlavne tak dlho očakávaných a vytúžených prázdnin
- a skoro by sme zabudli na to najpodstatnejšie - predsa nového čísla nášho časopisu ☺

A tesne pred prázdninami, po „namáhavom“ školskom roku by sme chceli na tomto mieste poďakovať všetkým, ktorí tvoria našu veľkú školskú rodinu, keďže naša školička je pre nás vlastne druhým domovom. Ďakujeme p. riaditeľke a p. zástupkyňi za to, že pre nás neustále vymýšľajú okrem učenia aj všakovaké zaujímavé podujatia a za to, že majú trpezlivosť s p. učiteľkami, ale hlavne s nami žiakmi! P. učiteľkám za to, že nás vytrvalo učia a učia, aj keď mnohokrát je to to posledné, čo nás zaujíma ☺, ale hlavne za to, že tie zaujímavé podujatia s nami uskutočnia a že majú trpezlivosť s p. riaditeľkou, p. zástupkyňou a božskúúúú trpezlivosť s nami žiakmi ☺. A my si ďakujeme tiež, že sme to tu tých 10 mesiacov nejako vydržali, voľačo sa aj naučili a mali trpezlivosť s p. riaditeľkou, p. zástupkyňou a všetkými tými našimi p. učiteľkami ☺ ☺ ☺. Ďakujeme tiež všetkým ostatným, vyššie nespomenutým, ktorí robia našu školu lepšou, čistejšou, príjemnejšou!!!

Huráááá na prázdniny!!!!

... ale až po prečítaní nášho časopisu!

Okienko zážitkov

Bibiana

Medzinárodný dom umenia pre deti

Návšteva Bibiany nás ako vždy nesklamala. Výstava, ktorú sme navštívili, bola nielen poučná ale aj zábavná. Veď sme sa vlastne po celý čas hrali. Najskôr s ľudovými hračkami, pohojdali sme sa na drevených hojdacích koníkoch, zahrali sme si kolky, na svoje si prišli milovníci šachu aj počítačových hier. Relaxovali sme pri animovaných filmoch. A potom to prišlo – veľa, veľa drakov – strašidelných i smiešnych. Bola to veľká zábava ! A na záver sme museli trochu “pohnúť rozumom”, lebo v poslednej miestnosti bolo treba vyriešiť niekoľko hlavolamov. I keď nie všetkým sa darilo rovnako a niektorí to rýchlo vzdali. Náš výlet sa vydaril a tešíme sa na ďalší !

I.D, III., IV.tr.

Na jar chceme byť svieži

Jarné lúče nás vábia ísť von, aby sme sa pokochali v prebúdajúcej sa prírode a nabrali potrebnú silu. Na potulkách sme so žiakmi 1. C triedy obdivovali kvitnúce kvety, stromy, vnímali vysokú trávku, počúvali žabky pri jazierku, kde veľmi radi chodíme. Príroda je tá istá čo aj minulú jar, ale je v nej niečo iné. Aj deti sú iné, sú o poznanie zrelšie a tak iným spôsobom, možno s väčšou láskou vnímajú dianie okolo nich. Spolu sme si vymysleli báseň, ktorú si recitujeme:

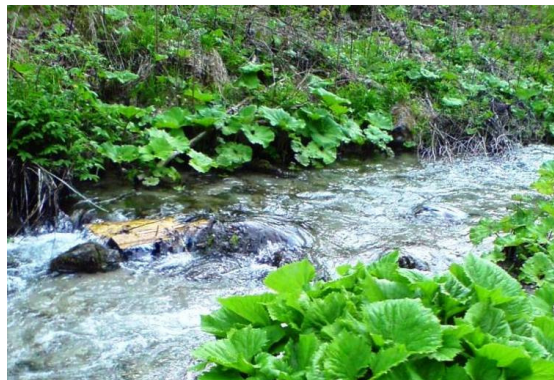
Vyznanie

Nemaj mi za zlé obloha

Ani ty tráva zelená

Že ja som iná od včera

Že dnes som viacej vyzretá.

Dieťaťom malým včera som bola

Tým istým aj dnes som ostala

Len niečo prisvojila som si z teba

Učiaca láska- príroda.

Nech k tebe stále utiekam sa

Nech tebe spievam chorál chvál

Mnohému učíš dnes i včera

Kolíska zeme i hviezd v diali.

I.C trieda

Stavanie mája

Máje ako kultúrny jav boli známe už v antike, ako **symboly ochrany** pred zlými duchmi a chorobami. Neskôr mládenci stavali dievčatám máje ako **symbol zelene, života**, aby boli dievčence pekné, štíhle a zdravé.

Už v 13. storočí sa v Achene (Nemecko) stavali stromy na 1. mája, na Turíce a na Jána pred kostol, radnicu, pred domy popredných mešťanov a všeobecne vážených osôb ako prejav úcty a žičlivosti.

V 15. storočí bolo **postavenie mája znakom vážneho záujmu o dievča**. Máje mali u nás **diferencovaný význam**:

- v prvom prípade postavil mládenec máj len tomu dievčaťu, o ktoré sa uchádzal;
- v druhom boli máje spoločným darom mládencov všetkým dospelým dievčatám obce;
- tretí variant bol ten, že máj dostalo síce každé dievča, no ak malo svojho mládenca, jej máj bol iný ako tie, ktoré boli kolektívnou pozornosťou mužskej mládeže.

V rôznych regiónoch Slovenska boli rôzne zvyky napr. V **hornom Gemeri** dostávali ešte v prvej tretine 20. storočia dievčatá máje len od svojich nápadníkov. Neskôr mládenci postavili máj každému dievčaťu v dedine. Zatiaľ čo **smrek bol individuálnou poctou dievčaťu súcemu na vydaj, breza bola poctou kolektívnou**. V tomto regióne sa stavali máje na turističné sviatky či "rosadlie".

Súčasťou stavania mája bola **obchôdzka mládencov s muzikou po domoch**, kde postavili máj, tancovanie s dievčatami, spev príležitostných piesní, pohostenie a obdarovanie mládencov (naturáliami, neskôr peniazmi), hry, (chorovody), súťaže a spoločná zábava.

Aj na našej škole si už pravidelne pripomíname túto tradíciu. Deň pred 1. májom sme sa všetci stretli na školskom dvore a chlapci postavili pekne vyzdobený máj. Spoločne sme si zaspievali a zatancovali. Našu výbornú náladu podporili aj hrejivé slnečné lúče.

V. trieda

Futbal na Nevädzovej je stále „ž i v ý „

26. máj bol upršaný, tmavý až hrozivý deň. Na nekonečnej ceste až do ŠZŠ Dolinského sme aj výdatne zmokli.

Nebojácni chlapci futbalisti: Lajko Novák / brankár/, Ferko Šimončíč, Kevin Bogdáň, Janko Kemény, Dominik Hujčík a Borisko Nemec celú cestu v električke plánovali si, že to III. miesto určite prinesú.

Plán nám vyšiel. Pretože sa nám naozaj podarilo aspoň 1 družstvo z Karpatskej poraziť. Pani riaditeľke sme ten diplom priniesli aj s tou slávnou trojkou.

Mali sme z toho veľkú radosť, akoby sme priniesli víťazstvo. Veď naši chlapci sú ešte malí, neskúsení a tak úžasne bránili, že nestačili zaútočiť.

Borisko a Ferko predsa vsietili nejaký gól.

Veľká vďaka Vám za to. Vďaka aj ostatným chlapcom , ktorí chodili na futbalový krúžok a nemohli sa z nejakého dôvodu futbalu zúčastniť.

Vaša trénerka V. Jurovátá

Múzeum dopravy

Pri príležitosti MDD sme navštívili Múzeum dopravy, v ktorom sme si prezreli rozsiahlu zbierku vozidiel od kočov a prvých motorových samohybov cez motocykle, osobné a nákladné automobily medzivojnového obdobia až po vozy zo 70-tych rokov. Zastavili sme sa aj pri najstaršom automobilovom exponáte, to je automobil značky Praga z roku 1911 pána Příhodu z Prahy. Obdivovali sme najmä zbierku vozidiel BMW a unikátne motocykle Böhmerland. Zaujal nás aj akumulčný parný rušeň a parný žeriav, vystavený na koľajisku pred skladmi. Našu pozornosť upútala aj expozícia dopravnej kancelárie, zbierka rôznych návestných pomôcok a vojenská technika. Prežili sme krásne a zaujímavé dopoludnie.

VII. trieda

MDD

1 . jún

Medzinárodný deň detí (skr. MDD) je sviatok detí, ktorý sa oslavuje v mnohých krajinách sveta. Medzinárodný deň detí sa zvyčajne (ale nie všade) oslavuje každoročne 1. júna. Na Slovensku (a v niektorých ďalších krajinách bývalého sovietskeho bloku) sa slávi od roku 1952.

Myšlienka Medzinárodného dňa detí vznikla na Svetovej konferencii pre blaho detí (*World Conference for the Wellbeing of Children*) v Ženeve, v Švajčiarsku v roku 1925. Na tejto konferencii zástupcovia 54 krajín schválili deklaráciu, ktorá sa zaoberala chudobou, detskou prácou, vzdelávaním a inými otázkami týkajúcimi sa detí na celom svete. Po konferencii viacero vlád zaviedlo v svojich krajinách takýto deň, s cieľom urobiť deťom radosť a zároveň poukázať na problémy týkajúce sa detí vo svete. Nie je úplne jasné, prečo práve 1. jún bol vybraný ako MDD. Avšak tento dátum je na svete najobľúbenejší, oslavuje sa vo viac ako 21 krajinách.

Prvý jún sa uchytil obzvlášť v komunistických krajinách, kvôli čomu vznikla mylná domnienka, že MDD bol komunistický vynález. Avšak Deň detí sa napríklad v USA oslavoval prvýkrát už v roku 1925, a to v San Franciscu.

David Bihári, VIII.trieda

MDD v 8. triede

Deň ako každý iný – zasa upršaný.

2 hodiny sme sa zabávali spoločenskými hrami, kreslením.

Števká vyšívala slniečko a veľmi ju to bavilo. Veľká škoda, že pravé slniečko vonku sa hralo s nami na skrývačku.

Chceli sme sa zabaviť aj vonku a prehovorili sme pani učiteľku.

Zobrala nás na 3 hodinový výlet .

Nasmiali sme sa v lopúchoch.

Na Štrkoveckom jazere sme videli práve vyľahnuté mláďatka.

Ich mamička- labuť sa o nich vzorne starala.

Najlepšie bolo na hojdačkách, v kolese šťastia, šmykl'avkách .

Máme krásne fotografie, ako z ateliéru.

Ponúkame aj Vám.

Kristínka Rigóová

Výlet na bunker BS-8 v Petržalke

Ráno to s počasím konečne vyzeralo nádejne. Už dva mesiace sme sa pripravovali, všetko bolo nachystané, no nie a nie natrafiť na deň, kedy by nepršalo.

Ujo Ivan, ktorý je zo skupiny čo sa o bunker stará, nám vypracoval harmonogram cesty. Najprv sme sa viezli električkou a potom sme prestúpili na autobus do Petržalky. Na konečnej nás už čakal sprievodca – ujo Ivan. Išli sme pešo, ale cesta nám rýchlo ubiehala. Počas cesty sme hľadali tabule ukazujúce smer k bunkru. Chvíľu sme išli po hranici s Rakúskom, ďalšia zastávka bola pri vojenskom cintoríne z prvej svetovej vojny. Tam sme zacítili vôňu dymu, za ktorou sme sa vybrali. Tak sme sa dostali k bunkru – cieľu našej cesty.

Pri bunkri nás privítal aj ujo Miro. Bunker bol veľký a pomaľovaný pestrými farbami. Pozreli sme si fotky z vojny, vojenské prilby, telefóny a iné vojenské veci. S pomocou uja Ivana sme mohli pohybovať s delom. Nám sa najviac páčili granáty a náboje. V prilbách a vojenských čiapkach sme sa aj fotili. Dozvedeli sme sa, že podobných bunkrov je v Petržalke viac. Až keď sme si všetko poprezerali, čakalo na nás prekvapenie.

Priložili sme na ohník a pripravili všetko potrebné na opekanie. To sme už boli poriadne hladní. Každý si opiekol špekáčik, ktorý zajedal s čerstvým chlebíkom a horčicou. To bolo super, nestihli sme ani všetko pojesť.

No a keď sme sa posilnili, stihli sme zasadiť aj kvietky na hrob generála Cvrčka de Mielec. Chlapci zas maľovali bunker maskovacími farbami.

To sme netušili, že o chvíľu nad nami preletí vojenská helikoptéra, ktorá prišla skontrolovať našu prácu.

Čas nám veľmi rýchlo ubehol, a tak sme sa poďakovali a ponáhľali na autobus. Ujovi Ivanovi a Mirovi sme sľúbili, že sa ešte vrátíme. Pozrieme si, čo nové títo ujovia a ich priatelia vynovili na bunkri. Aj nabudúce budeme podľa potreby brigádovať a za odmenu si zas spolu budeme opekať dobroty.

Žiaci ŠZŠ, Nevädzova 3, Bratislava

Dezider Banga –básnik, rozprávkar, prekladateľ

Dňa 10. júna 2010 prijal naše pozvanie vzácný človek pán Dezider Banga, ktorý našim žiakom priblížil svoju literárnu činnosť v oblasti poézie i prózy. Svojim bezprostredným a veľmi sympatickým vystúpením si okamžite získal pozornosť všetkých detí.

Naši žiaci sa na besedu pripravili, prečítali si na hodinách slovenského jazyka rómske ľudové rozprávky Čierny vlas, ktoré pán spisovateľ zozbieral a preložil z rómskeho do slovenského jazyka. Na hodinách výtvarnej výchovy deti rozprávky ilustrovali a najkrajšie práce budú uverejnené v časopise Luľudi, ktorý je určený pre detských čitateľov. Časopis je vydávaný v rómskom i v slovenskom jazyku.

Náš hosť pracoval i ako dramaturg slovenskej televízie v Košiciach, kde sa podieľal na vzniku programov pre deti a mládež. Našich žiakov zaujala najmä tvorba večerníčkov a v minulosti veľmi populárna pesničková súťaž vysielaná z Košíc.

Z tejto vydarenej akcie si všetci zúčastnení zapamätali mnoho životných skúseností a múdrostí, ktoré im sprostredkoval náš hosť. Hoci v dnešnej dobe deti málokedy siahajú po knihách táto beseda určite prispela k tomu ,aby si mladí ľudia uvedomili silu písaného slova.

Gabriela Struhárová

OKIENKO DO DUŠE

Slová z dovozu

Vieš čo je beletria ?

Vydavateľstvo Tatran má v podtitule , že je vydavateľstvom beletrie a umenia.

Ak je Tatran vydavateľstvo, je jasné, že vydáva knihy, literatúru. A ak vydáva knihy, beletria ja nejaký literárny druh.

Správna úvaha, ale aký literárny druh?

Beletria je „dvojdielne“ slovo francúzskeho pôvodu. *Belle* znamená krásna, *lettre* je literatúra. Nič na veci nemení, že sami Francúzi celý zvrät používajú v množnom čísle.

Beletria / na rozdiel od náučnej, odbornej a vedeckej literatúry/ je všetka umelecká literatúra písaná s úmyslom vzbudzovať pocity krásna, a to tak – próza čiže „nebásne“, ako – poézia čiže básne. Donedávna to tak nebolo a v starších slovníkoch a učebniciach sa môžeš dočítať, že beletria je iba próza. Ale časy sa menia a s nimi aj obsah slov. Nuž ako bolo, bolo, teraz je tak, ako je, a to platí.

Zopakujme si, čo je poézia a próza?

Próza je literárne dielo. Neveršované, nerýmované ako odborníci hovoria, písané voľným, neviazaným jazykom. Prozaik je teda taký autor, ktorý si jazyk „nepozväzoval“ a píše poviedky, romány, rozprávky, slovom prózu.

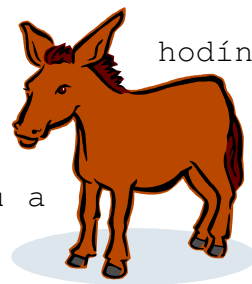
Verše, rýmy, básne, básnictvo, to je poézia. A zaujímavý je rozdiel ešte v niečom : poézia sa nahlas recituje, no keď čítaš nahlas prózu, nepovie sa, že ju recituješ, ale že ju prednášaš, aj keď latinské slovo recitatio znamenalo predčítavanie, prednes a až na treťom mieste recitáciu.

IX. trieda

Niečo na zamyslenie!

Jedného dňa spadol starý osol do starej studne.

Chúďa zviera kričalo a volalo o pomoc niekoľko hodín a farmár sa snažil vymyslieť, čo urobiť. Nakoniec si uvedomil, že nepotrebuje ani studňu, ani osla a rozhodol sa studňu aj s oslom zasypať. Požiadal pár susedov, aby mu pomohli. Každý schytil lopatu a začal hádzať hlinu, piesok a smeti do studne. Najprv osol hlasno kričal, ale potom sa utíšil. Ešte tam hodili pár plných lopát a potom sa farmár pozrel do studne. Tam uvidel niečo nečakané. Keď hlina spadla na osla, on ju otriasol a potom na ňu šliapol, aby sa dostal vyššie. A čím viac farmári hádzali na osla hlinu a smeti, tým vyššie sa dostal. A nakoniec bol osol tak vysoko, že zo studne vyskočil a odbehol.

Čo z toho plyní?

Život na teba občas bude hádzať hlinu a rôzne druhy špiny. Umenie je to otriasť a šliapnuť vyššie. Každý náš problém je schodík, po ktorom sa dá ísť vyššie. My tak môžeme vyliezť aj z tých najhlbších studní. Len nesmieme prestať, nesmieme sa vzdať. Otrasmе zo seba špinu a urobme krok vyššie!

Pamätaj si 5 jednoduchých pravidiel pre spokojnosť:

1. Oslobod' srdce od nenávisti.

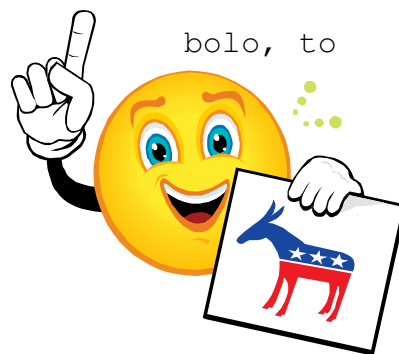
Odpusť tým, čo ti ublížili.

2. Netráp sa minulosťou ani budúcnosťou. Čo bolo a čo bude aj tak nevieme.

3. Ži jednoducho a maj radosť z toho, čo máš.

4. Dávaj viac.

5. Očakávaj menej.

Deň matiek

Deň matiek oslavujeme druhú májovú nedeľu. Tento rok to bude v nedeľu 9. mája.

Na matku mysleli už v starovekom Grécku, kde oslavovali deň matiek už 250 rokov pred narodením Krista. Boli to slávnosti na počesť bohyne Rhey - matky všetkých bohov. Trvali zvyčajne tri dni - od 15. do 18. marca.

V novodobej histórii ľudstva sa Deň matiek dostal do povedomia na prelome 19. a 20. storočia. Podiel na tom má Američanka Anna Marie Jarvisová, ktorá v ženskom spolku navrhla vzdať hold svojej a všetkým matkám sveta. V roku 1907 zahájila kampaň za ustanovenie Dňa matiek ako národný sviatok. Dočkala sa ho v roku 1911. V roku 1914 bol Deň matiek prehlásený oficiálne za národný sviatok –deň verejného vyjadrenia lásky a úcty matkám.

Druhú májovú nedeľu matky nepracovali, nevarili, neupratovali. Všetko zariadili deti, ktoré navyše svoje maminky ochotne obsluhovali. Dospelí posielali matkám pozdravy a blahoželania.

Občania USA sa ozdobovali kvetom – bielym, ten kto matku už nemal a červenou tí ostatní.

Nápad oslavy Dňa matiek do Československa prišiel okolo roku 1918, keď krajinu navštevovalo veľa ľudí z USA, medzi nimi i sociálne pracovníčky. V bývalom Československu sa o oslavu Dňa matiek zaslúžila Alica Masaryková.

Krajiny bývalého socialistického zriadenia oslavovali v minulosti skôr Medzinárodný deň žien, pripadajúci na 8. marec.

Deň matiek na Slovensku dlhú históriu nemá, začal sa oslavovať opäť až po roku 1989.

pani učiteľka Mirka Klokočová

Naša mamka

V srdci nosím svoju mamku
ako vzácný drahokam.
Ku všetkým je dobrá, milá,
najlepšia však býva k nám.

Po celé dni u nás vládne
vrelý nádych pokoja.
Iba ruky našej mamky
v kl'ude nikdy nestoja.

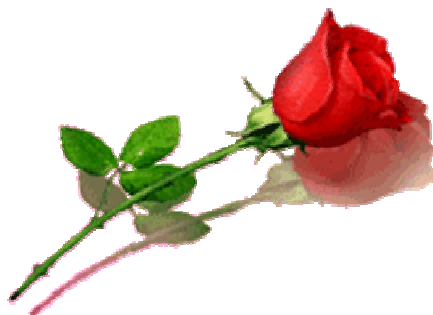
Neviem ako všetko stihne,
veď má toľko roboty.
Ale ona, mamka zlatá -
ešte si aj zanôti.

Chcel by som byť ako ona,
pracovitý, veselý,
chcem, aby jej nežné oči
úsmevom vždy hľadeli.

žiaci I.D triedy

Deň otcov

Aj keď v zámorí oslavujú Američania a Kanadania Deň otcov už takmer sto rokov, ani za veľkou mláskou sa ešte neuzhodli, kde prívetivý sviatok vznikol.

Pohľad do histórie vraví: prvýkrát slávili v USA tento sviatok bohoslužbami v Západnej Virgínii v roku 1908. Najväčší impulz k vzniku sviatku dala Američanka, pani Bruce John Doddová zo Spokane v štáte Washington. Jej otec bol veteránom občianskej vojny. Stratil manželku a sám dokázal dobre vychovať svojich šesť detí. Podľa niektorých prameňov, v roku 1909 oslovila pani Doddová člena americkej vlády, aby pomohol presadiť bohoslužby na počesť otcov. Stalo sa a v štáte Washington odvtedy každú tretiu júnovú nedeľu oslavujú Deň otcov. Podľa iných zdrojov, návrh oslavovať Deň otcov sa zrodil v známej celosvetovej organizácii, v Lionskom klube, pričinením jeho chicagského predsedu Hartryho Meeka - termínom bola tretia júnová nedeľa v roku 1915.

Deň otcov kotví v americkom sviatočnom kalendári od roku 1924, keď prezident Calvin Coolidge pomohol, aby sa oslava stala celoštátnou.

Zmyslom Dňa otcov je, osláviť podiel mužov na výchove detí, podľa možností v ideálnej kompletnej rodine. Preto do trojice jarných rodinných sviatkov, májového Dňa matiek a júnového Dňa otcov, patrí v júni niekde aj Deň rodiny. Vo svete slávia v niektorých krajinách aj Deň babičiek.

V súčasnosti slávia spolu s Američanmi a Kanadanmi vďačne tento sviatok napríklad v Brazílii, Veľkej Británii, Francúzsku i Rakúsku. Po roku 1989 sa začal šíriť aj v strednej Európe - aj u nás. Najčastejšou oslavou je slávnostný obed detí s mamičkou a oteckom a ani staršie, už osamostatnené deti, nezabudnú poslať svojim tatkom milé blahoželanía. Deň otcov má u nás aj súťažnú podobu, keď práve v júni týždenník Slovenka vyhlasuje víťaza zápolenia o získanie titulu Otec roka.

20.6. je tento rok deň Otcov, takže by sa patrilo im poďakovať za všetky opravené spotrebiče, za vysávanie a vozenie autom k lekárovi, za jašenie sa s deťmi, za pomoc pri počítači, za milé úsmevy pre deti, za to, že detúrence učia športom a drvia s nimi matiku, a za každé pohladenie po vláskoch, keď deti chodia spať.

Nech žijú oteckovia, tatinovia, tatkovia, ocinovia!!!

Stále spolu, ocko

*Na lúke fialiek tam šťastná bola som,
v náručí otcovom, nežnom a láskavom,
vo vôni fialiek na perách s úsmevom,
dieťaťko maličké so svojim ocinkom.
Láska nás spájala, radosť a smiech,
život sme ľúbili, neznali hriech,
v Boha sme dúfali, hviezdy nám padali,
vo všetkom kolo nás dobro sme hľadali.
Tie chvíle ďaleko vetrom sú odvíate,
ja dnes len pozerám na dieťa vysmiate,
na fotke lásky už nevejú vlásky,
fialky odkvitli, pribudli vrásky.
Ty otec u Boha v nebesách domov máš,
anjelov na lúkach rajských tam naháňaš,
na svoje dieťaťko z fotky si spomínaš,
v srdci ho láskavom na veky schovávaš.*

Bol si mi všetkým otec,
učiteľ, priateľ z detstva, vzor,
Viem často zvykol som ťa trápiť,
Tvrdohlavo snažiac sa svoje presadiť.
Nie nebol som, akým si ma chcel mať,
Tak vzdialený som bol od tvojich predstáv
Jedno však celkom iste viem.
Základ dobrý si mi dal!
Lež v tomto svete otec,
nie všetko sa podarí dobré urobiť.
Pod mojimi činmi ukrytá je láska,
Hlboká vďačnosť, rešpekt a obdiv.
Nespomínam si už na čo som myslel,
Vďačný som Bohu zato, že ťa mám,
Ľutujem, ľutujem ak ublížil som ti kedy,
Tvoj obraz v mojom srdci navždy uchovám.
II. trieda

Európska únia

1.mája 2010 ubehlo 6 rokov od vstupu Slovenskej republiky do Európskej únie.

Pri tejto príležitosti je tu zopár faktov o EÚ:

Vlajka: od roku 1986 sa používa zástava, ktorú prijala Európska rada. Skladá sa z kruhu dvanástich zlatých hviezd na modrom pozadí (číslo dvanásť reprezentuje dokonalosť a úplnosť). Vlajka je zároveň i emblémom EÚ.

Mapa so štvorfarebným rozlíšením „starého kontinentu“ na: A, členské krajiny EÚ; B, kandidátske krajiny EÚ; C, krajiny Európskeho hospodárskeho priestoru; D, nečlenské krajiny EÚ.

Hymna: Óda na radosť z Beethovenovej Deviatej symfónie

Hlavné mestá EÚ: (sídla správnych orgánov a inštitúcií EÚ): Brusel, Štrasburg, Luxemburg.

Geografia:

Počet členských krajín: 27.

Rozloha: 4, 31 mil. km².

Počet obyvateľov: 492 mil. (2007)

Najväčší štát: Francúzsko (543,9 tis. km²).

Najmenší štát: Malta (315,6 km²).

Najľudnatejší štát: Nemecko (82,4 mil. obyv.).

Štát s najmenším počtom obyvateľov: Malta (397,3 tis. obyv.).

Štát s najväčším počtom obyvateľov na km²: Malta (1249 obyv.).

Štát s najmenším počtom obyvateľov na km²: Fínsko (15 obyv.).

Najvyšší bod: Mont Blanc (Francúzsko) 4810 m nad morom.

Najnižšia priemerná nadmorská výška: Holandsko (10 m. n. m.).

Najsevernejší štát: Švédsko.

Najjužnejší štát: Grécko (ostrov Kréta).

Najzápadnejšia krajina: Portugalsko.

Najvýchodnejší štát: Cyprus.

Najväčšie európske mesto: Paríž (11,4 mil. obyv.).

Najdlhšie pobrežie: Grécko (13 676 km).

Najviac jazier: Fínsko (60 tis.).

História

1950: Robert Schuman minister zahraničných vecí Francúzskej republiky prezentoval plán na vytvorenie Európskeho spoločenstva uhlia a ocele (ESUO), ktorý staval na myšlienke Jeana Monneta vybudovať jednotnú Európu krok za krokom tak, ako murár stavia budovu.

1957: zakladajúce štáty podpísali 25. marca Rímsku zmluvu, ktorou založili Európske hospodárske spoločenstvo (EHS) a Európske spoločenstvo atómovej energie (Euratom). Spoločný parlament mal 142 zástupcov zo všetkých členských štátov.

1991: zástupcovia vlád členských štátov EHS sa rozhodli na zasadnutí Európskej rady v Maastrichte založiť Európsku úniu.

1992: Zmluva o Európskej únii bola vo februári v Maastrichte podpísaná. Formálne sa ňou premenováva EHS na Európske spoločenstvo. Tri pôvodné európske spoločenstvá vytvorili prvý a základný pilier Európskej únie a Maastrichtskou zmluvou sa pričlenili ďalšie dve zložky únie: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika a Spolupráca v oblasti spravodlivosti a vnútorných záležitostí (v týchto oblastiach si členské štáty neželali takú veľkú mieru politickej integrácii ako v oblastiach z prvého piliera. V zmluve bola zakotvená aj inštitúcia ombudsmana.

1993: po ratifikácii v členských štátoch vstupuje 1. novembra Zmluva o Európskej únii do platnosti.

2004: Vstup ďalších krajín do EÚ - Cypruská republika, Česká republika, Estónska republika, Lotyšská republika, Litovská republika, Maďarská republika, Maltská republika, Poľská republika, Slovenská republika (1.máj 2004), Slovinská republika.

Z internetu pre vás spracoval Oto Takáč, VIII. trieda

Poznaj svoje mesto

V duchu hesla: *Najprv poznaj svoje mesto, potom celú Európu a celý svet* sme sa v rámci aktivít Európskej jari zamerali na poznávanie histórie a súčasnosti nášho hlavného mesta. Pri listovaní publikácií o Bratislave sme zistili, že veľa pamiatok vôbec nepoznáme. Navštívili sme Staré mesto, kde je sústredené historické jadro Bratislavy. Najdlhšie sme sa zdržali pod Michalskou bránou, kde sme na vlastné oči videli staroveké delo a o kúsok ďalej rytierske brnenie. Cestou na výstavu do Bibiany (*dom umenia pre deti*) sme si všímali krásne historické budovy, fontány i sochy. Vracali sme sa okolo Slovenského národného divadla. Stretli sme aj historický vláčik, ktorý vozí turistov. Naše zážitky sme využili pri kreslení obrázkov nášho mesta. Na hodinách vlastivedy a dejepisu sme si čítali Bratislavské povesti a rozprávali sa o živote v meste pred mnohými rokmi. Na pracovnom vyučovaní žiaci vytvorili maketu námestia, hradu a na počítačovom krúžku dokumenty a prezentácie využitím a spracovaním informácií z internetu.

Do súťaže sa zapojilo naozaj mnoho žiakov našej školy. Všetky príspevky nie je možné uverejniť, preto sme vybrali len niektoré, ale všetkým aktívnym žiakom patrí naše veľké poďakovanie!

Myslíme si, že je dôležité poznať históriu svojho rodného mesta a my sme urobili k tomu prvý krok. Tešíme sa na ďalšie vychádzky, najviac by sa nám páčila plavba po Dunaji a cesta historickým vláčikom. Uvidíme...

Bratislava

Bratislava

Bratislava (do roku 1919 slov. *Prešporok/Prešporek*), nem. *Pressburg*, maď. *Pozsony* („Požoň“), poľ. *Bratysława*, rus. *Братислава*, v mod. gr. *Μπρατισλάβα*, v stredoveku lat. *Posonium*, historicky *Istropolis*) je hlavným, najľudnatejším a rozlohou druhým najväčším mestom Slovenska a sídlom Bratislavského samosprávneho kraja. Má rozlohu 367,584 km², žije tu 431-tisíc obyvateľov, v bratislavskej aglomerácii s rozlohou 853,15 km² žije 546 300, v Bratislavskom kraji okolo 623-tisíc a v Bratislavskom kraji spolu s Trnavským krajom, ktorý ho obklopuje, 1,15 milióna (pozri Bratislavsko-trnavská aglomerácia a Bratislavsko-trnavsko-nitrianska aglomerácia). Predpokladá sa, že denne do mesta dochádza 150-tisíc až 200-tisíc ľudí, teda v bežný pracovný deň sa tu nachádza okolo 600-tisíc ľudí.

Sídlia tu prezident, parlament, vláda, ministerstvá a rôzne úrady. V Bratislave tiež pôsobí niekoľko univerzít, vysokých škôl, divadiel, múzeí a iných kultúrnych ustanovizní ako je napríklad svetoznáma Slovenská filharmónia alebo Slovenská národná galéria. Bratislava je sídlom viacerých medzinárodných inštitúcií. Od roku 1997 tu sídli Rozvojový fond OSN pre Európu a Spoločenstvo nezávislých štátov - United Nations Development Programme for Europe - skr. UNDP Europe a od roku 2009 sa mesto mohlo stať sídlom Regionálneho úradu Populačného fondu OSN pre východnú Európu a strednú Áziu - skr. UNFPA. Tým Bratislava mohla mať pozíciu tretieho najvýznamnejšieho centra inštitúcií OSN v Európe po Ženeve a Viedni. Od roku 2000 je mesto sídlom Medzinárodného vyšehradského fondu - International Visegrad Fund. Na Námestí Slobody sídli Európska rada Svetovej poštovej únie (UPU).

Pred druhou svetovou vojnou sa v Bratislave hovorilo troma jazykmi: nemeckým, maďarským a slovenským.

Bratislava je mesto bohaté na pamiatky, z ktorých mnohé sa nachádzajú v Starom Meste. Mestská pamiatková rezervácia je jedna z najväčších na Slovensku. Dominantou je štvorvežový Bratislavský hrad, vedľa ktorého sa nachádza budova Národnej rady Slovenskej republiky a neďaleko Dóm svätého Martina.

Najvýraznejšou modernou stavbou je Nový most na Dunaji, najväčší zavesený most na svete s jedným pilierom a jednou závesnou rovinou. V roku 2001 bol vyhlásený za stavbu storočia na Slovensku v kategórii mostné stavby.

Števa Miháliková, VIII. Trieda

Pamiatky Bratislavy

DÓM SV. MARTINA

Trojloďový gotický dom bol postavený v 15. storočí na mieste pôvodného románskeho kostola. Na jeho veži vo výške 85 m dominuje pozlatená 300 kg kópia koruny sv. Štefana (uhorský kráľ) ako pamiatka na 19 korunovácií, ktoré sa tu uskutočnili v rokoch 1563–1830. V rokoch 1732–34 dal arcibiskup Imrich Esterházy pristaviť barokovú kaplnku sv. Jána Almužníka v ľavej lodi Dómu a postaviť hlavný oltár so sochárskymi dielami viedenského majstra G. R. Donnera. V ľavej lodi sa nachádza aj olovené súsošie sv. Martina na koni, ktorý sa delí o svoj plášť so žobrákom, tiež dielo majstra Donnera. V pravej časti lode neunikne pozornosti pamätná tabuľa, ktorá pripomína deň 13. november 1835, kedy tu Ludwig van Beethoven dirigoval svoju prvú Missu sollemnis op. 123.

PRIMACIÁLNY PALÁC

Tento ružový palác je jeden zo skvostou palácovej architektúry v Bratislave. Primaciálny palác dal postaviť na mieste stredovekej stavby v rokoch 1777–81 ostrihomský arcibiskup J. Batthyany podľa projektu M. Hefeleho. Palác slúžil pôvodne potrebám arcibiskupa a bol tiež svedkom mnohých historických udalostí. V interiéri paláca sa nachádza veľká Zrkadlová sieň, v ktorej bol roku 1805 po bitke pri Slávkove podpísaný mier medzi Napoleónom Bonaparte a rakúskym cisárom Františkom I. Mierovú dohodu podpísali minister zahraničných vecí Tayllerand za Francúzsko a knieža Lichtenstein za Rakúsko a do histórie vstúpil ako Bratislavský mier.

Dnes priestory Primaciálneho paláca slúžia ako reprezentačné priestory primátora Bratislavy, a zároveň ako výstavne siene. Je tu umiestnená jedinečná séria šiestich anglických gobelínov zo 17. storočia, zobrazujúca mytologický príbeh tragickej lásky Leandra a knažky Héro.

MICHALSKÁ BRÁNA

Je jediná zachovaná brána z pôvodných štyroch brán mestského opevnenia, ktoré obkolesovali stredoveké mesto. Michalskú bránu začali stavať v 13. storočí, v rokoch 1529–34 bránu nadstavili a v polovici 18. storočia ju barokovo zastrešili. Dnes sa tu nachádza múzeum antických zbraní a z veže sa dá obdivovať panoráma historického centra Bratislavy.

SLOVENSKÉ NÁRODNÉ DIVADLO

Neorenesančná budova národného divadla bola postavená v roku 1886 podľa projektov viedenských majstrov F. Fellnera a H. Helmera na mieste staršej divadelnej budovy. Dodnes slúži milovníkom divadla, opernej hudby a baletu.

Pred budovou SND je jedna z najstarších bratislavských fontán, Ganymedova fontána, dielo Viktora Tilgnera z roku 1888.

MIRBACHOV PALÁC

Architektonický skvost rokokového štýlu z roku 1770, dnes sa tu nachádza galéria umenia s dielami zo 17. až 19. storočia a slovenského moderného umenia.

KOSTOL NAJSVÄTEJŠEJ TROJICE (trinitárov)

Tento kostol bol postavený podľa vzoru viedenského Kostola sv. Petra v rokoch 1717–43. Fresky na kupole a v presbytériu sú dielom talianskeho barokového maliara A. Galliho Bibiena. Svojou vnútornou freskovou výzdobou kostoly Trinitárov a Alžbetínok predstavujú vrchol stredoeurópskej barokovej výzdoby.

KOSTOL SV. ALŽBETY

Tento secesný kostol zo začiatku 20. storočia je jeden z najmladších a zároveň aj jeden z najkraších kostolov v Bratislave. Modrá farba omietky a glazovanej strešnej krytiny mu dala aj ďalší názov – Modrý kostolík.

Dominik Hujčík, počítačový krúžok

Bratislavský hrad je postavený na starom slovanskom hradisku z 9.storočia. Pod menom Pressalauspruch sa prvý raz písomne spomína v roku 907. Po zániku Veľkej Moravy sa stal pohraničným hradom ranofeudálneho uhorského štátu. V prvej polovici 15. storočia dal Bratislavský hrad úplne prestavať kráľ Žigmund v súvislosti s opevňovaním západných hraníc Uhorska proti husitom. Vtedy vybudovali rozsiahly dvojposchodový gotický palác, obklopený priekopou a moderným opevnením. V

prvej polovici 17. storočia, keď patrila hrad Pálffyovcom, vybudovali tretie poschodie a dostavali dve nové veže. Ďalšie rozsiahle prestavby v druhej polovici 18. storočia vytvorili z hradu veľké reprezentačné sídlo uhorského miestodržiteľa. Po prenesení ústredných úradov do Budína zriadil Jozef II. na hrade generálny seminár, v ktorom okrem iných osvietenských kňazov študoval aj prvý kodifikátor spisovnej slovenčiny Anton Bernolák. Po smrti panovníka v roku 1790 seminár rozpustili a hrad používali ako kasárne. Požiar, ktorý tu v roku 1811 vypukol, premenil celý objekt na ruiny. Po niekoľkých márných snahách o jeho obnovu mu vrátila nový život a kultúrne poslanie až veľká rekonštrukcia v roku 1953. Hrad je dnes sídlom Slovenského národného múzea s historickou a hudobnou expozíciou.

Devínsky hrad patrí s Nitrianskym a Bratislavským hradom k najstarším historicky doloženým hradom na Slovensku. Pod názvom Dowina sa spomína vo Fuldských análoch 864. Nachádza sa na sútoku riek Dunaja a Moravy, miesto osídlené od praveku, súčasťou hraničného obranného systému Limes Romanus, dôležitá veľkomoravská obranná pevnosť, Rastislavovo kniežacie hradisko. V 13.-tom storočí postavili stredný a horný hrad, ďalšie úpravy vykonali v druhej polovici 16. storočia, v roku 1809 hrad zničili napoleonské vojská. Od 30-tych rokov 20. storočia sa tu realizuje archeologický výskum, v jednotlivých častiach hradu sú vyznačené pôdorysy objavených stavieb. V suteréne stredného hradu je výstavná miestnosť, súčasťou horného hradu sú čiastočne upravené jaskyne. V roku 1961 bol vyhlásený za Národnú kultúrnu pamiatku.

Oto Takáč, počítačový krúžok

Bratislava

Bratislava je hlavné mesto Slovenska. Sídli tu prezident Ivan Gašparovič a s ním celý parlament. Mesto má okolo 500 000 obyvateľov. Cez Bratislavu tečie rieka Dunaj. Máme tu aj pamiatky : Michalská brána, Primaciálny palác, Bratislavský hrad a mnoho ďalších. Bratislava sa delí na viacero častí: napr. Dúbravka, Ružinov, Podunajské Biskupice. Máme tu aj pohorie Malé Karpaty. Bratislava je moderné mesto, v ktorom je veľa sídlisk, ihrísk, obchodných centier.

Je to mesto, v ktorom žijem a mám ho rada.

Iveta Rígová, VII.trieda

Okienko do prírody

Niečo z ľudovej lekárne

Žihľava dvojdomá

História:

Už starovek vedel liečebne uplatniť viac druhov žihľavy. Okrem toho mala žihľava významné využitie ako špenát a šaláty v antickej kuchyni.

Použitie :

Najčastejšie používaná je žihľavová vňať.

Listy žihľavy sú predovšetkým bohaté na chlorofyl (zelené listové farbivo), ďalej na vitamín C (hlavne mladé listy), obsahujú triesloviny, glukokíníny (látky vyvolávajúce pokles krvného cukru), organické kyseliny (octovú, mravčiu a i.), ďalej obsahuje amíny, mnohé vitamíny (B1, kyselinu pantoténovú, provitamíny A)

Žihľava je našim cenným vývozným artiklom, má široké liečebné a technické uplatnenie.

Vysoko sa cení v ľudovom liečiteľstve.

Podporuje celkový metabolizmus organizmu človeka, činnosť vylučovacích žliaz, pohyby čriev (peristaltiku) a má mierne močopudné účinky. Tvorí preto častú zložku protireumatických, metabolických, hemoroidálnych a močopudných prípadne čajov uvoľňujúcich hlien (expektoračných).

Z čerstvej žihľavy sa priemyselne získava zelené listové farbivo – chlorofyl, ktorý má predovšetkým dezodoračné, antibakteriálne a granulačné účinky, pričom podporuje aj tvorbu červených krviniek.

Koreň žihľavy sa uplatňuje napr. v poľskej ľudovej medicíne (obsahuje väčšie množstvo trieslovín, minerálne soli a je bohatý na vápnik).

Domáci recept: *Pre vlasy bez lupín si ich denne oplachujte odvarom pripraveným z 5 polievkových lyžíc sušenej žihľavy a 2 l vody, ktorý necháme prejsť varom a vylúhujeme aspoň 10 minút.*

p. učiteľka I. Fábryová, I.C

Baza čierna.

Používa sa pri zápaloch priedušiek, pri kašli, pri reumatických ťažkostiach. V kombinácii s inými liečivými rastlinami (hluchavka biela, pamajorán obyčajný, praslička roľná,...) je výborná proti únave a pre vysoký obsah vitamínu C sa hojne využíva pri očistných kúrach. Vyskúšajte doma:

Sirup z kvetov bazy čiernej

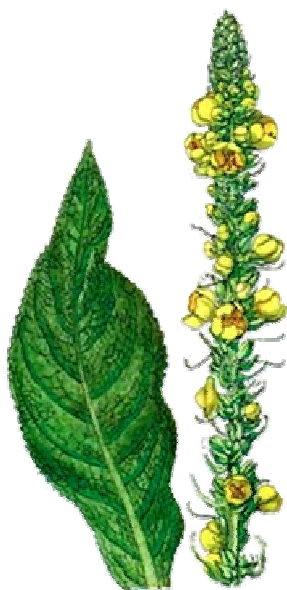
30 veľkých súborov kvetov bazy opláchneme pod tečúcou vodou a vložíme ich do sklenenej alebo kameninovej nádoby. Zalejeme 1,5 litrom vody a pridáme na kolieska nakrájané 2 – 3 citróny (bez jadierok). Varíme asi dvadsať minút, odstavíme z ohňa a necháme vylúhovať do druhého dňa. Scedenou šťavou prelejeme 1,5 kg cukru a varíme, kým nezhustne. Po odstavení dáme do hustého sirupu ešte trochu citrónovej šťavy a ponalievame do fľaš.

p. učiteľka D. Adámková

Letné liečivé byliny

Divozel malokvetý

Výskyt : okraje lesa, rúbaniská, sutiny.

Kvitne : od júna do októbra.

Zber : zbierame kvety a to spravidla ráno, kým sú kvety rozvité.

Úžitok : pri chorobách dýchacích ciest, najmä pri suchom i čiernom kašli, reume a ťažko zahojiteľných ranách.

Odvar : 50g usušenej rastliny na 1/2 litra vody sa používa pri chronickom kašli

Tinktúra : Pri chronickom, suchom kašli používajte 20 ml tinktúry denne.

Lipa malolistá

Výskyt : rastie v lesoch a hájoch, pri domoch a v alejach.

Kvitne : od júna do júla.

Zber : zbierame kvet, na začiatku kvitnutia, nie neskôr, keď kvety odkvitajú.

Úžitok : pri chorobách z prechladnutia, pri zápaloch dýchacích ciest, horúčke.

Zápar : čaj spôsobujúci potenie - 1-2 čajové lyžičky drogy zalejeme 1/4 litrom vriacej vody, 10 minút necháme spať. Piť 2-3 šálky denne

Skorocel kopijovitý

Výskyt : rastie ako burina na lúkach a poliach.

Kvitne : od mája do septembra.

Zber : zbierame listy v čase, keď rastlina kvitne. Sušíme pri teplote 40 stupňov.

Úžitok : ochorenie dýchacích ústrojov, pri kataré žalúdka a čriev, na hojenie rán, bodnutí hmyzu.

Zápar : 1 vrchovatá čajová lyžička na 1/4 litra vody sa zaparí a krátko vylúhuje.

Obklady : listy sa na doske rozvaľkajú na kašu a priložia.

Nechtík lekársky

Kvitne : od apríla do septembra.

Zber : zbierame celé plnokveté úbory, alebo len lupienky.

Úžitok : pri chorobách žlčníka a pečene, hojenie rán, zbavuje telo toxínov, plesne nôh, spôsobuje potenú.

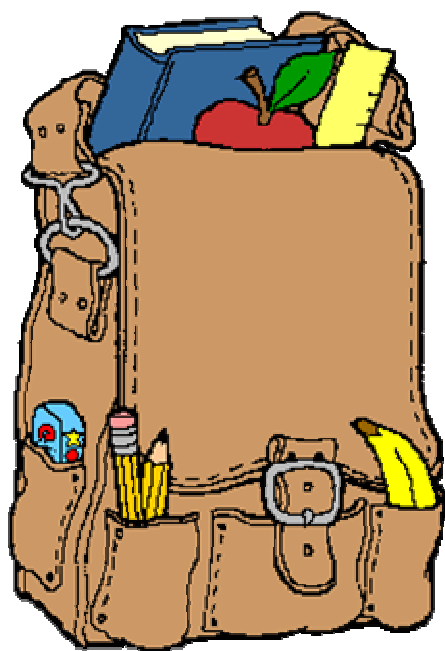
Zápar : 1 vrchovatá čajová lyžička sa zaparí 1/4 litrom vriacej vody, krátko sa vylúhuje.

Liečivý čaj : 2 lyžičky suchých kvetov zalejte 2 pohármi horúcej vody.

Sedací kúpeľ : 100 g sušenej byliny alebo 4 hrste čerstvej byliny.

Masť : 500 g bravčovej masti sa rozohreje ako na vyprážanie rezňa, pridá sa doň 4 plné hrste čerstvých nadrobno narezaných kvetov a krátko sa popraží. Nasledujúci deň sa mierne prihreje, vylisuje cez ľanovú šatku a naplní do fliaš. Skladujeme v chladničke.

VII. trieda

Eko okienko

Svetový Deň

Životného prostredia

5.jún

Každoročne si 5. júna pripomínáme Svetový deň životného prostredia.

Tento deň je spomienkou na prvú konferenciu OSN o životnom prostredí, ktorá sa konala v dňoch 5. až 16. júna 1972 v Stockholme pod heslom "Je len jedna Zem".

Zúčastnili sa na nej zástupcovia 112 štátov. Na konferencii prerokovali prvú súhrnnú správu o stave životného prostredia a schválili Deklaráciu o životnom prostredí človeka, ktorá uviedla 25 zásad na zachovanie a zlepšenie životného prostredia na Zemi. Účastníci konferencie po prvýkrát deklarovali právo človeka na priaznivé životné prostredie a zároveň navrhli globálny systém pozorovania Zeme.

V nadväznosti na odporúčania konferencie schválilo 27. valné zhromaždenie OSN 15. decembra 1972 **Environmentálny program OSN /UNEP/** a vyhlásilo 5. jún za Svetový deň Životného prostredia.

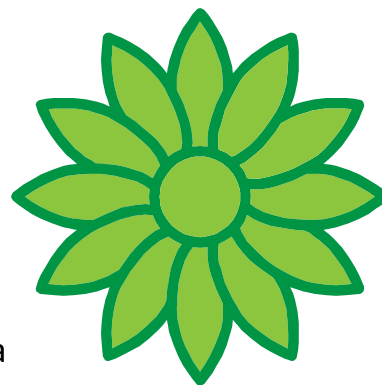
Stockholmská konferencia upriamila pozornosť svetovej verejnosti na potrebu riešiť v záujme zachovania existencie ľudstva na planéte Zem problémy životného prostredia, ktoré presahujú hranice štátov a kontinentov, a preto aj ich riešenie si vyžaduje spoluprácu na medzinárodnej úrovni. Ochrana ozónovej vrstvy Zeme, eliminovanie znečistenia vôd a ovzdušia, podmieňujúceho skleníkový efekt a kyslé dažde, jadrová bezpečnosť, zneškodňovanie odpadov a otázky biodiverzity sa postupne stávali predmetom viacerých medzinárodných dohovorov i poslaním celosvetových i regionálnych integračných zoskupení. Slovenská republika je signatárom väčšiny z týchto dohovorov a účastníkom environmentálnych aktivít medzinárodného charakteru. Nové prístupy k životnému prostrediu uplatňuje vo svojej politike i právnom systéme.

Ferko Šimončíč, počítačový krúžok

Ako môžu ľudia chrániť prírodu?

- využívať viac slnečné žiarenie na vykurovanie
- využívať silu vetra (elektrárne)
- riadne čistiť odpadové vody
- zachytávať škodlivé látky vypúšťané do ovzdušia
- ochraňovať pôdu
- zabráňovať využívaniu pôdy na výstavbu
- vyrábať predmety z recyklovateľných materiálov
- vyrábať autá poháňané elektrickou alebo slnečnou energiou

Čo môžeš urobiť ty?

- učiť sa čo najviac o prírode, aby si ju vedel chrániť
 - pomáhať pri čistení okolia školy a domu
- zbierať papier, sklo, plasty...vhodné na recyklovanie
- upozorňovať na škody páchané v prírode, ktoré spozoruješ
- premýšľať, či to, čo nakupuješ je naozaj potrebné, vyberať si aj podľa toho, aký dopad má výrobok na životné prostredie
- ak niektoré oblečenie, hry, knihy už nepotrebuješ, môžeš ich niekomu darovať

Svetový deň oceánov

Svetový deň oceánov - the World Ocean Day - si neoficiálne každoročne pripomínáme 8. júna už od roku 1992.

8. jún bol vyhlásený za Svetový deň oceánov v r. 1992 na Konferencii OSN o životnom prostredí a rozvoji v Riu de Janeiro. Hoci dodnes mu nebol prisúdený status oficiálneho svetového dňa pod záštitou OSN, nič to však neuberá na jeho význame. Už 14 rokov je pre každého z nás príležitosťou na oslavu jedinečného prírodného fenoménu - svetového oceánu .

Organizácie zoskupené pod iniciatívou The Ocean Project pomáhajú každoročne pripravovať a koordinovať po celom svete aktivity a podujatia, do ktorých sú zapojené akváriá, zoologické záhrady, múzeá, ochranárske organizácie, školy či firmy. V spolupráci s medzinárodnou sieťou The World Ocean Network bolo vyvinuté úsilie za presadenie 8. júna ako oficiálneho Svetového dňa oceánov.

Prečo oslavovať Svetový deň oceánov?

Je na každom z nás, aby prispel k zaisteniu ochrany a zachovania oceánu pre budúce generácie.

Prečo chrániť oceán?

Svetový oceán:

- produkuje väčšinu kyslíka, ktorý dýchame,
- poskytuje nám potravu,
- reguluje našu klímu,
- čistí vodu, ktorú pijeme,
- je našou potenciálnou lekárňou,
- a poskytuje bezhraničnú inšpiráciu!

ZBER

	PAPIER Apríl	PAPIER Máj	FLAŠE Apríl	FLAŠE Máj
I.A	0	0	0	0
I.B	4	0	0	0
I.C	28	0	94	84
I.D	17	21	35	101
II.	0	0	43	48
III.	116	116	69	65
IV.	5	10	72	217
V.	113	37	217	214
VI.	13	16	267	59
VII.	0	20	8	35
VIII.	7	0	32	20
IX.	0	0	23	42

OVOCNÍČKOVÝ DEŇ

	Október	November	December	Január	Február	Marec	Apríl	Máj	Jún
I.A	100 %	100 %	100 %	100 %	94 %	93 %	100%		
I.B	100 %	100 %	67 %	100 %	100 %	100 %	100%		
I.C	100 %	100 %	100 %	66 %	89 %	100 %	100%		
I.D	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100%		
II.	75 %	66 %	50 %	17 %	55 %	40 %	36%		
III.	93 %	100 %	50 %	100 %	58 %	95 %	62%		
IV.	60 %	64 %	48 %	0 %	18 %	8 %	57%		
V.	49 %	75 %	57 %	64 %	51 %	53 %	45%		
VI.	73 %	69 %	75 %	80 %	24 %	17 %	18%		
VII.	42 %	67 %	58 %	62 %	36 %	15 %	5%		
VIII.	7 %	33 %	46 %	45 %	52 %	9 %	31%		
IX.	52 %	65 %	90 %	60 %	88 %	84 %	91%		

BODOVANIE TRIED

	Oktober	November	December	Januar	Februar	Marec	April	Maj	Jun
I.A	56	56	56	56	56	56	56	56	
I.B	55	56	56	56	56	56	56	56	
I.C	55	56	56	56	56	56	56	56	
I.D	56	56	56	56	56	56	56	56	
II.	54	55	55	54	56	56	56	56	
III.	52	56	56	56	55	56	56	56	
IV.	53	55	54	56	56	53	56	54	
V.	51	55	56	56	54	56	55	55	
VI.	53	55	54	53	55	54	55	53	
VII.	51	52	55	53	55	52	54	53	
VIII	54	53	54	52	56	54	54	52	
IX.	53	52	54	50	55	55	54	55	

Okienko zábavy

Usporiadaj roztancované písmenká a nájdi názvy slovenských miest

N Y Š P I E Ť A

A N T A L A G

R E D B A J O V

V A N R A T

N A S I N

C E Š O K I

T I V A R A S L A B

B I R E Š O T V

Š O P R E V

R I N T A N

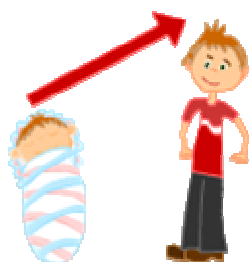
R O M Á N O K

K O Č I G A B V O

V E H L O C O H

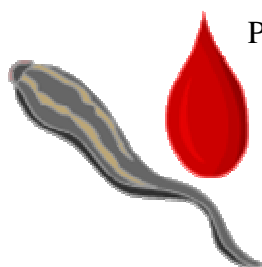
VII. trieda

Zaujímavé!

Najrýchlejšie rastieme po narodení – v prvom roku života narastie dieťa najviac ako neskôr za celý život, ďalšie obdobie rýchleho rastu nastáva v puberte.

Naše vlasy rastú rýchlosťou asi 1 cm za mesiac, jeden vlas sa na našej hlave i s koreňkom udrží v priemere 3 roky, denne nám prirodzene vypadne asi stovka vlasov.

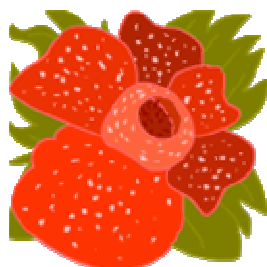

Pijavica dokáže „vypiť“ desaťnásobok krvi, ako je jej vlastná hmotnosť tela.

Slimák dokáže spať 3 roky.

Kosatka je síce obor, napriek tomu tiež veľmi dobrý plavec. 100 metrov zvládne za cca 6,3 sekundy (bežný človek za cca 46 sekúnd a svetový rekord je okolo 9 sekúnd).

Najväčší kvet na svete má Raflézia rastúca v Indonézii. Môže mať priemer až 1 meter a vážiť až 7 kg!

Moje prvé anglické slovíčka:

... prichádzame s ďalšou lekciou anglického jazyka pre úplných začiatčníkov. Nájdete tu pomenovania jednotlivých častí ľudského tela. Nezabúdajte, že v angličtine sa slovíčka inak píšú a inak čítajú (vyslovujú), prispôsobenú výslovnosť nájdete v zátvorke za slovíčkom.

4. lekcia

Body /body/ - Telo

Head /hed/ - Hlava	Eye/aj/ - Oko
Hair /hér/ - Vlasy	Ear/ir/ - Ucho
Nose/nous/ - Nos	Mouth/mauth/ - Ústa
Chin/čin/ - Brada	Neck/nek/ - Krk
Shoulder/šoldr/ - Plece	Arm/arm/ - Rameno
Elbow/elbou/ - Lakeť	Wrist/rist/ - Zápästie
Thumb/tham/-Palec	Finger/fingr/ - Prst (na ruke)
Chest /čest/ - Hrud'	Stomach/stamk/ - Brucho
Back/bek/ - Chrbát	Waist/veist/ - Driek
Leg/leg/ - Noha	Hip/hip/ - Bedro
Knee/ní/ - Kolená	Calf/káf/ - lýtko
Shin/šin/ - Predkolenie	Ankle/enkl/ - Členok
Heel/híl/ - Päta	Foot/fut/ - Chodidlo
Toe/teu/ - Prst(na nohe)	

Okienko nápadov

Na hodinách pracovného vyučovania II

Pomocou drôtu a korálok si môžeme vytvoriť takýto strom. Stačí, ak 5-7 ohybných drôtov zviažeme pomocou iného drôtu do kmeňa stromu asi tak do polovice dĺžky drôtov. Potom na drôtené konáriky navliekame zelené korálky. Aby drôtený strom stál, môžeme ho zapichnúť do plastelíny.

Strom si môžeme vytvoriť aj pomocou tušu. Väčšiu kvapku sa snažíme rozfúkať do tvaru konárov stromov. Kmeň si tušom dokreslíme. Nakoniec stromy domalujeme a vyfarbíme podľa vlastnej fantázie. Farebné pozadie obrázkov oživí.

Na mozaiku s kvetmi potrebujeme farebný papier, nožnice, lep a výkres. Farebný papier nastriháme na menšie štvorčeky. Nemusia mať úplne rovnakú veľkosť. Na výkres si načrtneme tvar kvetu. Potom začneme štvorčeky vlepuvať do požadovaného tvaru. Takýmto spôsobom si dotvoríme aj pozadie.

VI. trieda

NÁRAMOK

Pomôcky:

- farebný časopis, príp. dúhované farebné papiere
- farebná šnúrka
- nožnice
- mechanizmus na zapínanie náhrdelníka
- zápalka
- lepidlo

Postup:

1. Z časopisu vystrihnite dlhé a úzke trojuholníky.
2. Trojuholníky pomocou zápalky zrolujte. Začnite na širšej strane.
3. Koniec navinutého trojuholníka prilepte kvapkou lepidla.
4. Rolky navlečte na farebnú šnúрку a na jej konci upevnite zapínací mechanizmus.

Gombíkové rámičky

Pomôcky:

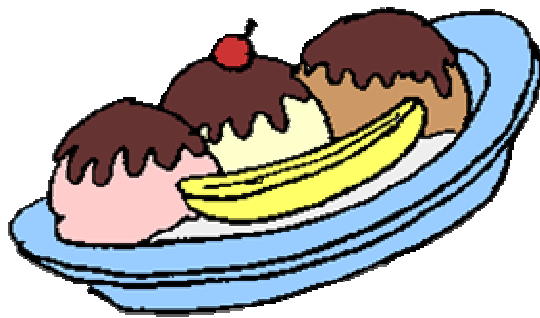
Čisté drevené rámičky, temperové farby, veľa farebných a hlavne rôznych gombíkov, lepidlo.

Postup:

Pokiaľ chcete aj vy vyrobiť naozaj originálny rámik na fotky, pustite sa do práce:)

Rámik si nafarbíme jednou farbou – výber je na vás. Necháme vyschnúť. Po vyschnutí farby rámik potrieme lepidlom a ponalepujeme naň gombíky rôznych druhov a halabala. Snažíme sa zaplniť každé voľné miesto na rámiku a necháme znovu vyschnúť. Na koniec vložíme do rámika fotku a máme skvelý darček pre kamoša či kamošku.

Okienko k maškrtám

MUCHTRÁVKY, z ktorých sme sa neotrávili

Stále nás to ťahá do našej malej školskej kuchynky. Je tu ticho, no a vždy si tu pripravíme niečo chutné pod zub. Nemusia to byť vždy len sladkosti, na ktorých si radi pochutnáme.

Rozhodli sme sa, že si pripravíme muchotrávky. Nie také z lesa, ale podľa receptu Naďky, ktorá nám priniesla k tomu aj obrázok. Nachystali sme si všetky potrebné suroviny a príprava mohla začať. Uvarili sme vajička a nakrájali paradajky. Z masla, syra a pažitky sme urobili aj chutnú nátierku, ktorá nám s čerstvými chrumkavými rožkami veľmi chutila. Trochu nátierky sme nechali aj na naplnenie vajíčok, ktoré sme použili ako nožičky muchotrávok. Z paradajok sme im urobili hlávky, no a z tatárskej omáčky biele bodky. Keď sme takto zhotovené muchotrávky poukladali na šalátové listy, vyzerali ako živé. Ponúkli sme aj pani riaditeľku, aj my sme si dali a boli naozaj výborné. No a hlavne, že sme sa z nich neotrávili.

Dobrú chuť Vám prajú žiaci I. a III. ročníka

Zvieratká

Čo potrebujeme:

toastový chlieb, nátierkové maslo, plátkový syr, saláma, uhorka, olivy s papričkou
červená paprika, šunka, korbáčky, reďkovka, cherry paradajky, pažítka

- Toastový chlieb natrieme nátierkovým maslom.
- Na maslo dáme plátok syra.
- Koliesko salámy bude brucho, dve kolieska párku nohy.
- Z uhorky a polovic olív vytvoríme hlavu.
- Z ďalšej salámy urobíme krídla.
- Uši vytvoríme z kúskov červenej papriky.
- Mačka na plátku šunky má chvost z korbáčka, ňufák z čierneho korenia a fúzy z pažítky.
- Macko má brucho z reďkovky a ňufák z cherry paradajky.

